

Kontakty z Mediami
i Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej
KOMUNIKAT PRASOWY nr 40/15

Luksemburg, 23 kwietnia 2015 r.

Wyrok w sprawie C-260/13
Sevda Aykul / Land Baden-Württemberg

Inne państwo członkowskie może odmówić posiadaczowi prawa jazdy uprawnienia do kierowania pojazdem na jego terytorium po popełnieniu tam wykroczenia drogowego powodującego niezdolność tego posiadacza do kierowania

Nie można jednak odmówić tego uprawnienia bezterminowo, a warunki jego odzyskania muszą być zgodne z zasadą proporcjonalności

Sevda Aykul jest obywatelką austriacką, która mieszka w Austrii, niedaleko granicy niemieckiej. Przeprowadzona w następstwie kontroli policji w Niemczech analiza próbki krwi wykazała, że S. Aykul kierowała pod wpływem konopi indyjskich i że zażywa ona tego środka odurzającego przynajmniej okazjonalnie. Organy niemieckie uznały następnie, że S. Aykul nie jest w stanie oddzielić kierowania pojazdem od zażywania środków odurzających i wobec tego jest niezdolna do kierowania pojazdami o napędzie silnikowym. W konsekwencji S. Aykul została pozbawiona uprawnienia do kierowania w Niemczech na podstawie jej austriackiego prawa jazdy. Została ona poinformowana, że może odzyskać uprawnienie do kierowania w Niemczech, okazując opinię medyczno-psychologiczną wymagającą udowodnienia, na zasadach ogólnych, wstrzemięźliwości od jakiegokolwiek spożycia środków odurzających przez okres roku.

Natomiast w Austrii S. Aykul nadal była uważana za zdolną do kierowania pojazdami o napędzie silnikowym i zachowała zatem swoje prawo jazdy. Organy austriackie podejmują bowiem działania jedynie, jeśli niezdolność do kierowania ze względu na zażycie środków odurzających jest medycznie stwierdzona lub jeśli występują oznaki pozwalające podejrzewać uzależnienie od tych środków. Tymczasem zgodnie z protokołem sporządzonym przez niemieckiego lekarza, który pobrał próbkę krwi, S. Aykul nie wykazywała żadnych wyraźnych oznak pozostawania pod wpływem środków odurzających.

S. Aykul wniosła sprawę do Verwaltungsgericht Sigmaringen (sądu administracyjnego w Sigmaringen, Niemcy) w celu zaskarżenia niemieckiej decyzji administracyjnej, na mocy której odmówiono jej prawa do posługiwania się jej austriackim prawem jazdy w Niemczech. Zdaniem S. Aykul wyłącznie organy austriackie są właściwe do stwierdzenia, czy jest ona nadal zdolna do kierowania pojazdami o napędzie silnikowym. W tych okolicznościach Verwaltungsgericht skierował do Trybunału Sprawiedliwości pytanie, czy wynikający z dyrektywy 2006/126 w sprawie praw jazdy¹ obowiązek wzajemnego uznawania praw jazdy stoi na przeszkodzie zaskarżonej decyzji.

W ogłoszonym dzisiaj wyroku Trybunał odpowiedział, że dyrektywa w sprawie praw jazdy nie stoi na przeszkodzie temu, by państwo członkowskie, na którego terytorium posiadacz wydanego w innym państwie członkowskim prawa jazdy przebywa tymczasowo, odmówiło uznania ważności tego prawa jazdy ze względu na zachowanie się posiadacza w sposób noszący znamiona naruszenia na tym terytorium po wystawieniu prawa jazdy i które to zachowanie, zgodnie z prawem krajowym pierwszego państwa członkowskiego, powoduje niezdolność do kierowania pojazdami o napędzie silnikowym.

¹ Dyrektywa 2006/126/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie praw jazdy (Dz.U. L 403, s. 18; sprostowanie Dz.U. 2009, L 19, s. 67).

Wprawdzie zgodnie z dyrektywą jedynie państwo członkowskie zwykłego miejsca zamieszkania posiadacza prawa jazdy jest uprawnione do przyjęcia środków ograniczających, zawieszających, cofających lub unieważniających prawo jazdy, które to środki wywołują skutki we wszystkich państwach członkowskich.

Jednak dyrektywa upoważnia każde państwo członkowskie (a nie jedynie państwo członkowskie zwykłego miejsca zamieszkania) do zastosowania – na mocy jego krajowego prawa i z powodu noszącego znamiona naruszenia zachowania na jego terytorium posiadacza prawa jazdy wcześniej otrzymanego w innym państwie członkowskim – środków, których zakres jest ograniczony do tego terytorium, a skutki do odmowy uznania ważności prawa jazdy na tym terytorium.

Zmuszenie państwa członkowskiego do uznania w sposób bezwarunkowy ważności prawa jazdy w sytuacji takiej jak ta będąca przedmiotem sporu byłoby sprzeczne z celem interesu ogólnego, który polega na poprawie bezpieczeństwa ruchu drogowego i który jest realizowany właśnie przez dyrektywę. Przyznana państwu członkowskiemu możliwość cofnięcia posiadaczowi prawa jazdy upoważnienia do kierowania na terytorium tego państwa, ze względu na popełnione na nim naruszenie, stanowi wprawdzie ograniczenie zasady wzajemnego uznawania praw jazdy, niemniej jednak ograniczenie to, które pozwala zmniejszyć ryzyko występowania wypadków drogowych, zwiększa bezpieczeństwo ruchu drogowego, co leży w interesie każdego obywatela.

Ponadto Trybunał stwierdził, że **państwo członkowskie, które odmawia uznania ważności prawa jazdy w sytuacji takiej jak ta będąca przedmiotem sporu, jest właściwe do ustalenia warunków, które posiadacz prawa jazdy musi spełnić, by odzyskać uprawnienie do kierowania pojazdami na terytorium tego państwa.**

Zważywszy bowiem, że odmowa uznania ważności prawa jazdy wydanego przez inne państwo członkowskie jest oparta na przepisach krajowych, które nie muszą konieczne istnieć w prawie wydającego państwa członkowskiego, jest mało prawdopodobne, że prawo tego ostatniego państwa samo ustanawia warunki, które posiadacz prawa jazdy powinien spełnić w celu odzyskania uprawnienia do kierowania na terytorium innego państwa członkowskiego. Trybunał przywołał jednak swoje orzecznictwo, zgodnie z którym państwo członkowskie nie może bezterminowo odmawiać uznania ważności prawa jazdy wydanego przez inne państwo członkowskie, w przypadku gdy na terytorium pierwszego państwa członkowskiego zastosowano wobec posiadacza tego prawa jazdy środek ograniczający.

Zadaniem Verwaltungsgericht Sigmaringen będzie zbadanie, czy przez zastosowanie własnych przepisów Niemcy nie odmawiają w rzeczywistości bezterminowo uznania austriackiego prawa jazdy S. Aykul. W tej sytuacji do tego sądu należy także ustalenie, czy ustanowione w prawie niemieckim warunki odzyskania uprawnienia do kierowania w Niemczech są zgodne z **zasadą proporcjonalności**, a w szczególności czy nie wykraczają one poza to, co jest odpowiednie i konieczne do realizacji celu dyrektywy (a mianowicie poprawy bezpieczeństwa ruchu drogowego).

W tym względzie Trybunał wskazał, zgodnie z udzielonymi przez rząd niemiecki informacjami, że nawet w przypadku braku opinii medyczno-psychologicznej prawo do posługiwania się w Niemczech prawem jazdy wydanym przez inne państwo członkowskie jest przywracane z mocy prawa, gdy po upływie określonego czasu (czyli po 5 latach w przypadku S. Aykul) wpis o braku zdolności zostanie usunięty z niemieckiego rejestru w sprawie zdolności do kierowania pojazdami. W konsekwencji, z upływem tego terminu S. Aykul będzie mogła ponownie posługiwać się w Niemczech swoim prawem jazdy bez konieczności przedstawiania opinii medyczno-psychologicznej.

W świetle tych informacji, które Verwaltungsgericht Sigmaringen powinien zweryfikować, Trybunał stwierdził, że **przepisy niemieckie nie wydają się odmawiać bezterminowo uznania prawa jazdy S. Aykul.** Ponadto **fakt, że odzyskanie przez S. Aykul jej uprawnienia do kierowania pojazdami o napędzie silnikowym w Niemczech jest uzależnione bądź od przedstawienia opinii medyczno-psychologicznej** (której uzyskanie wymaga dowodu wstrzeźliwości od

jakiegokolwiek spożycia środków odurzających przez okres jednego roku), **bądź od upływu terminu pięciu lat wydaje się, zdaniem Trybunału, środkiem zapobiegawczym skutecznym i proporcjonalnym do celu polegającego na poprawie bezpieczeństwa ruchu drogowego.**

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) wyroku znajduje się na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 22964106